

בס"ד

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

פרשת בהעלותך תשפ"א

המשכן כמו הווה וכן לשון כל הפרשה. אם כן למה לא כתב הווה וכי ח"ו אותיות מיותרות בתורה הקדושה. יש לפרש על דרך רמז דרך והנהגה טובה שאמרו רז"ל (סנהדרין יד, א) הוי קביל וקיים, והפסוק מלמד דרך עובד ה' כן יהיה תמיד, כל תורתו ותפלתו ומצוותיו, הענן יכסנו יעשה בצניעות שלא יודע ולא יגלה לשום אדם, ועל ידי זה יזכה ומראה אש, התלהבות, לילה, כשיעמוד לתיקון חצות וילמוד אחר כך בפינת ביתו רחוק מעין הרואה, יתנו לו משמים התלהבות קדושה:

ומראה אש, אם יבוא לפעמים להתלהבות גם כן יעלימנו שלא יתראה לאחרים, כמו שדרשו רז"ל (מועד קטן יז, א) על תלמיד חכם שנכשל ח"ו, לילה, כסוה כלילה, ולא תפרסמו:

לילה, גימטריה כהן, איש החסד. והכונה שאם תשיג התלהבות בתורה ותפילה לא תחשוב שזהו באמת פרי עבודתך שזכית לזה, אלא תחשוב שהוא מחסדי השם יתברך. וכמו שכתבו המפרשים בפסוק (בראשית טו, ו) ויחשבה לו צדקה, שהמראה אלקית וההבטחה ששמע אברהם אבינו ע"ה לא חשב שבזכותו היתה. אלא שהקב"ה נתן לו הכל

לענ"ד דכיון שהוצאת ארונו של יוסף בנס היה כמבואר (דברים רבה פ"א, ז) לא היה בגדר טבע ולא שייך ביה טומאה: (עמ' כט)

(ט, ו - ז) ויהיו אנשים וגו', אנחנו טמאים לנפש אדם וגר, לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל.
יש לדקדק א) דבתחילה אמר לפני משה ולפני אהרן, ואחר כך סיים ויאמרו אליו, היה לו לומר אליהם. ב) ד' תיבות במועדו בתוך בני ישראל, לכאורה כמותר. ויש לומר דמכאן ראייה למאן דאמר (סוכה כה. ב) מישאל ואלצפן היו, ולזה שאלו בנוכחותו דאהרן, לרמזו כמו שעשו לו טובה, ישתדל להמליץ עליהם והוסיפו לומר במועדו דמיניה דרשו רז"ל דדוחה שבת (פסחים סו, א). גם בתוך בני ישראל, דפסח הוא מקרבנות שהותרה הקרבתו לציבור אפילו בטומאה (פסחים עט, א). ולכן חשבו היות שהדבר היה מוטל על כל בני ישראל והם עשו בשביל הציבור יהא דינם בזה כמו ציבור, שיוכל להקריב אפילו בטומאה: (עמ' כט)

(ט, טז) כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה, וברש"י יהיה על

(ה, ב) בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, יודע דקדוק שהיה לו לומר בהדליקך, אך באמת יש לדקדק למה אמר בלשון נוכח בהעלותך, הלא הדלקת נרות כשרה בזר (רמב"ם ביאת מקדש פ"ט, ה"ז), והיה לו לומר בהדלקת סתם יהיה מי שיהיה. אמנם הקושיה מתורצת אחת בחברתה, דהפירוש בהעלותך, היינו כשיהיה מצות הדלקת הנרות חשובה לפניך כמעלה, והגם שתוכל להיות על ידי אחר תחזור אחריה שדוקא אתה תדליק, ועל כן אמר בלשון נוכח ובלשון מעלה, ולא הדלקה בעלמא. יבטיחך ה' "אל מול פני", אותיות הקודמות של המנורה שהם אותיות למקד שהן אותיות של סוף שמות הקדושים של אברהם יצחק ישראל דוד, ד' רגלי המרכבה, יאירו שבעת הנרות: (עמ' כח)

(ט, ז) וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח, הכלי חמדה הקשה, שנושאי ארונו של יוסף היו (סוכה כה, א), וכבר היה להם דין ישראל. קודם מתן תורה, לפי זה איך היה משה רבינו ע"ה עושה פסח ראשון הרי נטמא בהוצאת ארונו של יוסף מהנילוס. ונראה

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'

א

להנצחה ועוד פרטים להתקשר ל office@rabbidg.com

בס"ד

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

מאלדד ומידד, משה מת ויהושע מכניס (סנהדרין י"ז, א), תמהו למה לא ירשו בניו גדולתו, ושפטו מזה לפי שנולדו קודם קבלת התורה, ואחר כך נתגיירו, הוה ליה כקטן שנולד ואין מתיחסים אחר משה (יבמות סב, א), נמצא דעדיין לא קיים פריה ורביה בישראל, ועל ביטול מצות עשה אינו מועיל תדירות דשכינה שהוא שכר עולם הבא. כמו שכתבתי (בפרשת וירא) לתרץ קושית המפרשים על אומרם ז"ל (בבא מציעא פו, ב) גדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה, ומקשים, אנחנו לומדים זאת מאברהם אבינו ע"ה, ומאין ידע הוא. ותירצתי על פי אומרם ז"ל (עבודה זרה יט, א) אשרי איש ירא ה' במצוותיו חפץ מאד ולא בשכר מצוותיו. ועל כן מצות הכנסת אורחים גדולה, והכי נמי צריך לבחור יותר בקיום מצות עשה דפריה ורביה. ועל זה השיבם ה', דבכל דבר יש יוצא מהכלל, שאני פטרתיו, מן המצות עשה דפריה ורביה, כמבואר ברז"ל (בראשית רבה פל"ט, ז) אצל אברהם אבינו ע"ה פטר אותו ממצות עשה דכיבוד אב ואם, ואמר לו לך אני פוטר ולא לאחרים: (עמ' לט)

בבחינת מה, פירוש ולא כלום, בקרבן, ואיך יוכלו להיות יותר גבוה ממני: (עמ' לז)

פלפול. (יא, כב) אם את כל דגי הים יאסף להם, יש לדקדק דתיבת את כמיותר, דהיה לו לומר אם כל דגי הים. ויש לומר על פי אומרם ז"ל (חולין כז, ב) כיון דכתיב אסיפתן במקום שחיטה מכלל דדגים לא בעי שחיטה, ולפי זה יש לומר דאת מרבה חגבים טהורים, דגם כן באסיפה סגי להו ולא בעי שחיטה, ועיין (עבודה זרה לח, א) תוספות ד"ה לעולם דלא ידע:

פלפול. ותדבר מרים ואהרן במשה, והנה אמרו רז"ל (שבת פז, א) פירש מן האשה דרש קל וחומר והסכים ה' על ידו, זה היה ידוע לכל בני ישראל בפרט למרים ואהרן שהיו נביאים ולמה דחקו מאז ועד עתה. ומה ביטל עכשיו שתיקתם וכבר העירו זה התוספות (שבת פז, א. יבמות סב, א). ונראה לענ"ד דמשה רבינו ע"ה היה סובר כמאן דאמר (יבמות סא, ב) בבי זכרים קיים מצות עשה דפריה ורביה, ועל לשבת יצרה יכול הוא לותר מטעם דתדיר בשכינה, ואז הסכימו מרים ואהרן לדבריו בפרט שהסכים ה' על ידו. אבל עתה ששמעו

בצדקה, והאם ישיג העני גיאות ממה שבעל הבית נותן לו נדבה הגונה: (עמ' לא)

דרוש. זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם, יש לדקדק א) למה לא אמרו דגים. ב) נאכל לשון עתיד, היה לו לומר אכלנו חנם. ג) דברי רז"ל (ספרי כאן) בלא מצוות איך שייך זה. ויש לומר על פי דברי הגר"א זי"ע בשם מדרש רז"ל דטעם דגים שאכלו במצרים טעמו טעם לויתן, וידוע אומרם ז"ל (בבא בתרא עד, ב) שצינן לזכר והרג לנקיבה, אם כן ליכא למימר דגים דלא היה משמע טעם הטוב הנ"ל. אבל כשאמר הדגה לשון נקיבה, איזה נקיבה שמשונה מזכר הוי אומר זה לויתן שהזכר חי והנקבה נהרגה, ושפיר אמר נאכל לשון עתיד, דאז נרגיש אותו הטעם, ושפיר דרשו רז"ל חנם בלא מצוות, כאומרם ז"ל (נדה סא, ב) זאת אומרת מצוות בטילות לעתיד לבוא: (עמ' לו)

דרוש. (יא, כא) ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבן, יש לפרש התנצלות משה רבינו ע"ה בענותנותו, רגלי העם, מה שהעם בדרגה כל כך שפלה כרגל שהוא סוף האדם, הסיבה לזה, אשר אנכי, שאני

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'

ב

להנצחה ועוד פרטים להתקשר ל office@rabbidg.com